

Sygnatura akt IX C 1324/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 23-12-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Beata Wójtowicz-Woźniczka

Protokolant:Anna Marczak

po rozpoznaniu w dniu 12-12-2013 r. we W.

sprawy z powództwa (...) LABORATORIA Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...) we W.

- o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 17.752,00 zł ;

II. oddala powództwo dalej idące;

III. zasądza od strony powodowej a rzecz strony pozwanej kwotę 2.400,00 zł kosztów procesu.

Sygnatura akt IX C 1324/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa - (...) Sp. z o.o. w W. – wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, by strona pozwana – (...) Publiczny Szpital (...) we W. - zapłacił na jej rzecz kwotę 19.818,28 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa (09.05.2013r.) do dnia zapłaty oraz kosztami procesu stosownie do norm prawem przepisanych.

Uzasadniając treść podniesionych żądań podała, iż strony postępowania w wyniku przeprowadzonego konkursu ofert w dniu 30.09.2011r. zawarły umowę której przedmiotem było świadczenie usług medycznych z zakresu badań laboratoryjnych. W wykonaniu umowy strona powodowa przeprowadziła zlecone badania i wystawiła faktury VAT na łączną kwotę 17.752,00 zł. Strona pozwana powyższej należności nie uregulowała. Na dochodzoną pozwem kwotę poza wartością wyżej wskazaną składają się odsetki ustawowe liczone od dnia wymagalności poszczególnych faktur do dnia poprzedzającego datę złożenia pozwu w kwocie łącznej 2.066,28 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 11.06.2013r. wydanym w postępowaniu upominawczym orzekający w sprawie Sąd w całości uwzględnił żądanie pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana – (...) Szpital (...) we W. – wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od strony powodowej na jej rzecz kosztów postępowania stosownie do norm prawem przepisanych, w tym niezależnie od wyniku sprawy na podstawie art. 103 § 1 i 2 k.p.c.

Motywuując tak wyrażone stanowisko w sprawie przyznając, iż strony postępowania łączy umowa zawarta w dniu 30.09.2011r. zarzuciła, iż strona powodowa nie przedłożyła dokumentów, które uzasadniałyby wymagalność roszczenia. Strona pozwana zobowiązała się bowiem do zapłaty w terminie 30 dni od daty otrzymania faktury

z załącznikami, a załącznikiem tym były skierowania udzielającego zamówienia. Powyższych dokumentów strona powodowa do dnia wniesienia pozwu nie przedłożyła.

Ustosunkowując się do powyższego strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie, zaprzeczając przy tym by powództwo było przedwczesne, albowiem dostarczyła stronie powodowej wszystkie wymagane dokumenty uzależniające zapłatę a mianowicie fakturę wraz z załącznikami.

Pismem z dnia 07.11.2013r. strona powodowa wobec zapłaty przez stronę powodową należności głównej z faktur VAT tj. kwoty 17.752,00 zł cofnęła pozew w tym zakresie domagając się zasądzenia od strony pozwanej na jej rzecz kwoty 2.066,28 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17.10.2013r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 19.818,28 zł od dnia 09.05.2013r. do dnia 17.10.2013r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.09.2011r. strony postępowania zawarły umowę przedmiotem której było świadczenie usług medycznych z zakresu badań laboratoryjnych.

Zgodnie z brzmieniem § 5 ust. 3 umowy za realizację przedmiotu umowy strona powodowa jako przyjmująca zamówienie wystawić miała fakturę VAT łączną do 7- go dnia za miesiąc poprzedni, do faktury winny były być dołączone przez przyjmującego zamówienie skierowania udzielającego zamówienia tj. strony pozwanej.

Równocześnie w ust. 4 § 5 strona powodowa zobowiązała się dokonać zapłaty w terminie 30 dni od daty otrzymania faktury z załącznikami na konto strony powodowej.

(dowód: umowa z dnia 30.09.2011r. k. 23-29)

Realizując umowę strona pozwana wystawiała skierowania na badania i te wraz z ewentualnym materiałem przesyłane były stronie powodowej.

(dowód : skierowania na badania k. 81- 100; 103-136; 139-154; 157-189; 193-212; 215-233; 236-261; 264- 271; 274-305; 308-323; 326-338)

W związku z zamówieniem na usługi objęte przedmiotem umowy strona powodowa wystawiła następujące faktury VAT:

L.P.	Nr faktury	Data wystawienia	Kwota	Data wymagalności
1.	(...)	31.10.2011r.	1.399,00 zł	30 dni od daty doręczenia faktury
2.	(...)	30.11.2011r.	1.452,00 zł	30 dni od daty doręczenia faktury
3.	(...)	31.12.2011r.	961,00 zł	30 dni od daty doręczenia faktury
4.	(...)	31.01.2012r.	1.925,00 zł	30 dni od daty doręczenia faktury

5.	(...)	29.02.2012r.	660,00 zł	30 dni od daty doręczenia faktury
6.	(...)	31.03.2012r.	1.650,00 zł	30 dni od daty doręczenia faktury
7.	(...)	30.04.2012r.	1.900,00 zł	30 dni od daty doręczenia faktury
8.	(...)	31.05.2012r.	960,00 zł	30 dni od daty doręczenia faktury
9.	(...)	30.06.2012r.	515,00 zł	30 dni od daty doręczenia faktury
10.	(...)	31.07.2012r.	1.875,00 zł	30 dni od daty doręczenia faktury
11.	(...)	31.08.2012r.	1.485,00 zł	30 dni od daty doręczenia faktury
12.	(...)	30.09.2012r.	2.235,00 zł	30 dni od daty doręczenia faktury
13.	(...)	31.10.2012r.	735,00 zł	30 dni od daty doręczenia faktury

Do faktur strona powodowa dołączyła zestawienie wartościowe badań zleconych .

(dowód: faktury VAT z załącznikami w postaci sporządzonego przez stronę powodową zestawienia wartościowego badań zleconych k. 30 – 54)

Faktury dostarczone zostały stronie pozwanej bez skierowań. Wobec niemożliwości ich weryfikacji zostały zaksięgowane na koncie związanym z roszczeniami spornymi. Strona powodowa musi skonfrontować treść faktury ze skierowaniami by potwierdzić , że jest obciążana za usługę zamówioną i rzeczywiście wykonaną. Brak tego dokumentu czyni powyższe niemożliwym.

Strona powodowa nie reguluje zobowiązań jeśli nie ma wymaganych umową dokumentów.

(dowód: zeznania świadka M. N. k. 368)

Przed wszczęciem postępowania strona powodowa wzywała stronę pozwaną do zapłaty należności dochodzonych pozwem, jednak bezskutecznie.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 56-59)

Strona powodowa załączyła skierowania na badania do pisma procesowego z dnia 09.09.2013r. (k.75). Pismo z załącznikami zostało nadane pełnomocnikowi strony pozwanej za pośrednictwem Poczty Polskiej w dniu 09.09.2013r. (k. 78)

Należność główna wynikająca z faktur VAT objętych żądaniem pozwu a wymienionych powyżej w kwocie 17.752,00 zł została przez stronę pozwaną uregulowana w dniu 16.10.2013r.

(dowód: potwierdzenie przelewu k. 347; pismo strony pozwanej z dnia 16.10.2013r. k. 346)

Sąd zważył, co następuje:

Wobec cofnięcia pozwu w zakresie kwoty 17.752,00 zł postępowanie w tym zakresie umorzono, natomiast w dalszej części powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie .

W rozpatrywanej sprawie strona powodowa domagała się zasądzenia kwoty 19.818,28 zł, na którą składała się należność główna w kwocie 17.752,00 zł oraz odsetki skapitalizowane od dnia wymagalności do dnia poprzedzającego datę wytoczenia powództwa tj. do dnia 08.05.2013r. w kwocie 2.066,28 zł, nadto żądała zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty łącznej stanowiącej sumę powyższych wartości tj. 19.818,28 zł od dnia wytoczenia powództwa tj. 09.05.2013r. do dnia zapłaty. Należności te, jak twierdziła, stanowiły wynagrodzenie za świadczone na rzecz strony pozwanej usługi w zakresie badań laboratoryjnych. Strona pozwana, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zarzuciła przedwcześnieść żądania, albowiem roszczenie wynikające z wystawionych przez stronę powodową faktur VAT nie jest wymagalne, a to wobec braku doręczenia dokumentów zgodnie z umową tj. faktur wraz z wystawionymi przez stronę pozwaną skierowaniami na badania. Ostatecznie strona pozwana, wobec przedłożenia skierowań w toku procesu, należność główną wynikającą z faktur VAT uregulowała, odmawiając zasadności żądania odsetek ustawowych, twierdząc, iż dopiero na etapie postępowania, wobec przedłożenia kompletnej dokumentacji roszczenie objęte pozwem w zakresie należności głównej stało się wymagalne.

Niewątpliwym jest , iż materialno- prawnej podstawy żądania pozwu należy upatrywać w brzmieniu art. 735 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c. Do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami stosuje się bowiem odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.), natomiast jeżeli z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, który stał się podstawą czynionych przez Sąd ustaleń faktycznych, nie sposób nie podzielić argumentacji strony pozwanej, jakoby w dacie wszczęcia postępowania dochodzone roszczenie nie dysponowało przymiotem wymagalności, oraz by podstawa do zapłaty powstała dopiero w toku procesu, a to wobec przedłożonej kompletnej dokumentacji warunkującej zapłatę.

Zgodnie z brzmieniem § 5 ust. 3 łączącej strony umowy za realizację przedmiotu umowy strona powodowa jako przyjmująca zamówienie wystawić miała fakturę VAT łączną do 7- go dnia za miesiąc poprzedni, do faktury winny były być dołączone przez przyjmującego zamówienie skierowania udzielającego zamówienia tj. strony pozwanej. Równocześnie w ust. 4 § 5 strona powodowa zobowiązała się dokonać zapłaty w terminie 30 dni od daty otrzymania faktury z załącznikami na konto strony powodowej.

Z zaoferowanego przez stronę powodową materiału dowodowego nie wynika, by ta przed wytoczeniem powództwa dostarczyła stronie pozwanej kompletną dokumentację, o której wyżej mowa. Nie przedłożono jakiegokolwiek potwierdzenia dokonania tej czynności, a niewątpliwie to na stronie powodowej zgodnie z ogólną regułą dowodową wyrażoną w treści art. 6 k.c. spoczywał ów obowiązek. Powyższe dokumenty w postaci skierowań na badania przyporządkowanych poszczególnym fakturom VAT zostały złożone dopiero wraz z pismem procesowym z dnia 09.09.2013r. i w tym dniu pismo to zostało zgodnie z zasadą określoną w art. 132 § 1 k.p.c. nadane za pośrednictwem Poczty Polskiej stronie powodowej a konkretnie jej pełnomocnikowi, uprawnionemu jedynie do reprezentowania mocodawcy przed sądami powszechnymi, administracyjnymi, Sądem Najwyższym, jak również w postępowaniu

egzekucyjnym i zabezpieczającym oraz organami administracyjnymi, a nadto upoważnionemu do składania oświadczeń o charakterze materialno – prawnym jak potrącenie wzajemnych wierzytelności i zaliczania wpłat.

Powyższe potwierdziła także zeznająca w charakterze świadka M. N., która podała, iż faktury dostarczone zostały stronie pozwanej bez skierowań. Wobec natomiast niemożliwości ich weryfikacji zostały zaksięgowane na koncie związanym z roszczeniami spornymi. Podała przy tym, iż strona powodowa musi skonfrontować treść faktury ze skierowaniami by potwierdzić, że jest obciążana za usługę zamówioną i rzeczywiście wykonaną. Brak tego dokumentu czyni powyższe niemożliwym, czemu z resztą dano wyraz w wyraźnych i transparentnych postanowieniach łączącej strony umowy.

Zeznania świadka M. N. podobnie jak i dokumenty o charakterze prywatnym zostały przez orzekający w sprawie Sąd w całości opatrzone walorem wiarygodności, zwłaszcza że dowody te wzajemnie ze sobą korelowały i brak było jakichkolwiek przeciwdowodów, które ową wiarygodność poddałyby co najmniej w wątpliwość.

Zdaniem Sądu, skoro brak jest dowodu potwierdzającego kompletne doręczenie dokumentacji warunkującej zapłatę nie można uznać, by roszczenie dochodzone pozwem w dacie wytoczenia powództwa było wymagalne.

Niewątpliwie natomiast uznać należy, iż status roszczenia głównego (bez odsetek) uległ zmianie w toku postępowania kiedy to strona powodowa przedłożyła wymagane skierowania przyporządkowując je do konkretnych faktur VAT. Nie mniej, strona pozwana na powyższe nie zareagowała biernie, lecz uregulowała należność zgodnie z postanowieniami umowy – w terminie 30 dni od daty doręczenia faktur VAT wraz ze skierowaniami na poszczególne usługi. Jak bowiem wskazano powyżej pismo procesowe ze wspomnianą dokumentacją zostało nadane pełnomocnikowi strony pozwanej Poczta w dniu 09.09.2013r., przyjmując zatem ok. 7 – dniowy obrót pocztowy otrzymamy datę doręczenia 16.09.2013r., a 16.10.2013r. strona pozwana uregulowała kwotę 17.752,00 zł wynikającą ze spornych faktur VAT. W tym miejscu wyłącznie na marginesie nadmienić należy, iż dokumenty te zostały doręczone pełnomocnikowi procesowemu strony pozwanej, a nie samej pozwanej, co zatem uprawniałoby do twierdzenia, iż nadal roszczenie objęte pozwem nie jest wymagalne.

W świetle powyższego stwierdzić należy, iż roszczenie dochodzone pozwem, a wynikające z 13 faktur VAT stało się wymagalne w toku procesu i w terminie zakreślonym umową zostało uregulowane. Tym samym o ile powód cofnął pozew w zakresie kwoty 17.752,00 zł, o tyle brak jest podstaw do twierdzenia by istniała podstawa żądania tej należności na etapie wytoczenia powództwa. Tym samym za pozbawione podstaw prawnych uznać należało żądanie odsetek ustawowych w oparciu o brzmienie art. 481 § 1 i 2 k.p.c.

W ocenie Sądu wnioski strony powodowej o zobowiązanie strony pozwanej do przedłożenia wyciągu z ksiąg rachunkowych za okres od 31.10.2011r. do 30.11.2012r., co zostało wykonane jednak strona pozwana powyższych dokumentów nie przedłożyła, twierdząc iż rejestr ten ma postać elektroniczną, nie zmierzał do wykazania zasadności żądania pozwu, albowiem bez względu na to gdzie i czy w ogóle faktury zostały zaksięgowane, strona powodowa miała obowiązek, wynikający tak z brzmienia art. 6 k.c. jak i jej formalno – procesowego odpowiednika wynikającego z art. 232 k.p.c., przedstawić dowody które warunkowały zapłatę wynagrodzenia a wynikające wprost z brzmienia § 5 umowy z dnia 30.09.2011r., czemu jak wskazano powyżej nie uczyniła zadość. Powyższe zostałyby co oczywiste spełnione wówczas gdyby przedstawiony zostały potwierdzenia doręczenia tak faktur jak i załączników w postaci skierowań na badania.

Mając powyższe na uwadze na zasadzie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 2 k.p.c. postępowanie co do kwoty 17.752,00 zł umorzono, oddalając powództwo dalej idące.

Jako że cofnięcie pozwu stanowi co do zasady przegraną powoda, a nie wykazano zasadności powództwa w dacie jego wszczęcia o kosztach procesu jako całości orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., uznając stronę powodową jako przegrywającą proces. Tym samym to strona powodowa winna zwrócić poniesione przez pozwaną koszty procesu obejmujące minimalną stawkę wynagrodzenia radcy prawnego w wysokości 2.400,00 zł ustaloną na podstawie § 6

pkt 5 Rozp. Min. Spr. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.